

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Ludouicus Barbo Abbas, Congregationis Jtalicæ S. Iustinæ de Padua reformator, quæ nunc Casinensis. ap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

si donatus est, ad Idus Februarias festo dicato. At non multo post tempore, diuino monitu Petro Abbati, eius successori, facto, Monachi in eum, quem nunc habitant, Grandimontensem locum, migrarunt, a quo, & monasterio, quod tunc nouum construxerunt, in eoque S. Stephanum, quem secum asportauerant, condigno honore sepelirunt, & toti congregationi nomen apratum. Hæc etsi viris sanctissimis, & doctissimis semper abundarit, nunquam tamen limites suos extra Galliam produxisse legitur. Et hæc de initiis huius congregationis: progressus eius cum non sit qui recitet, alijs inuestigandos reliqui.

D. LVDOVICVS BARBO ABB.

Congregationis Italicae S. Iustinae de Padua
Reformator, quæ nunc Casinensis.

cuius verba.

Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. Psalm. 73. Cap. VI.

In paruis initis monasticis nigrorum Ordo correctus reflorescere incipiens, per annos amplius quam trecentos in obseruantia monastica, adhibitis quandoque necessarijs spiritualibus medicamentis, permansit. Sed cum in præsentī seculo nihil adeo bene institutum, quin destrui, nihil æquē iustum, quin corrumpi; nihil ita stabile & firmum, quin aliquando infirmari possit & labi, procedente tempore, ceperunt iterum monachi à primo seruire in multis locis deficere, & uiam Patrum suorum relinquere. Deus autem, qui inueterata renouat, hominēque nonnunquam cadere permittit, sed non perire, obseruantiam regularem omnimodam nunquam deficere siuit, nec permisit: sed sanctis saluatoribus, ut quondam populo Israelitico ad peccata sua relabenti, si non ubique, saltem in quibusdam prouincijs Ordinem monasticum per eos reformare, Arboremque Diui P. N. Benedicti non incuruatam modo, sed quodammodo decrepitam factam & annosam, his ultimis temporibus, erigere, in melius reformare,

M M m 3 acre.

acrenius fecere fecit, coq; miraculosius, quo inexpectatus, nomen
penitus de ord. profectus, & reformatione tunc temporis cogitante.
Ad hoc autem opus perficiendum, electus est à Deo, puen-
mus quidam & nobilissimus uir, natione Venerus, nomine Lud-
uicus, ex clarissima Patricia familia de Barbo qui septimum & octa-
uum Arboris ramos, Abbatis habitu, mitrâ episcopalem manibus
teopis, cingit. Hic Regulam Dni Augustini inter canonicos scilicet
res S. Georgii de Alega (quod alias monasterium dicitur Herba voca-
tur, estque Veneris in uia cunctibus Pataviis) edocet, ob modum
& uitæ integritatem prædicti loci Prior claustralis factus est. Et non
multo interiecto tempore à Gregorio Papa XII. Abbas monasterii
sanctæ Iustine Pataviæ creatus, anno Domini 1408, sequenti tempore
consecrationis accepit Arimini, à Ioanne Episcopo Castellano, ad
hoc opus à præfato Sancti. S. D. N. Gregorio XII. deputatus, profes-
sione tamen solemni prius secundum Regulam Dni P. N. Benedic-
ti, uia nocte emissa, in hunc modum:

Ego frater Luduicus, Prior Sancti Georgii in Alega, Castellane
Diecefis, electus Abbas monasterii Sanctæ Iustine de Padua, Ordo
Sancti Benedicti, promitto, et confiteor, stabilitatem meam, & con-
uersionem morum meorum, ac obedientiam, secundum Regulam Beati Be-
nedicti, Patri Monachorum, coram Deo, & sanctis eius, & in præ-
sentia Reuerendi in Christo Patris, Domini Ioannis de Puteo, Dei & Ap-
postolice sedis gratia, Episcopi Civitatis Castelli, per Sanctum Romanum
num nostrum, Dominum Gregorium Divina providentia Patrum
ad hoc oraculo uiuæ vocis deputati, & hoc in Ecclesia maiori Arimini
die 3. mensis Februarii, an. Domini Millesimo quadringentesimo
Et ego Luduicus, præfatus in horum testimonium prædicta manu
propria scripsi.

Huius autem professionis publicum instrumentum, factum per
Franciscum Martini Bonard, Naldra filium, Clericum Lucanum
& publicum Imperialem Notarium, ac Iudicem Ordinatum, de
& anno prædictis, reuerentius in archivio monasterii S. Iustine de
Padua, Cuius copiam pro sua in me humanitate, ad me transmisit
Da Ambrosius, Asulanus eiusdem cenobii Decanus, necnon & Theo-
logia, & Philosophia publicus lector.
Abbas igitur factus, & ut candelabrum dicitur, candelabrum Domini
perpositus, ut dum pluribus innotesceret, plures etiam eius exem-
plo ad perfectionis uitam incitarentur, statim reformationi mona-
chis inuigilauit, & duobus locis monachis ad uitam reuerentiam

efficit ut negotium semel mente conceptum ad opus tandem rede-
gerit, quodam deuoto presbytero nomine Marco, rem ipsam non
modicè coadiuuante qui hanc reformationem multo ante in spiritu
se præuiderit assererat. Hæc est illa Reformatio qua considerata cha-
ritate Dei uoluntatem propriam in manus aliorum relinquit, pro-
uauit, & superbia mundi, allumit pauperatē & abiectionem;
pro intemperantia, continentiam diligit & puritatē. Hæc est illa fax
proiecta, quæ de rogo S. Spiritus iterum accensa, pro frigiditate ca-
lorem, pro tenebris lucem allumit. Hæc diuinū officium in cono-
tibus diu neglectū, ex integro, & cū seculo, restituit hæc insipientes illu-
minat, mores sanctos instruit, pacem amat, concordiam diligit, con-
seruat, charitatem. Et breuiter non inquit quæ iuxta dispositionem
& capacitatem sensus sui in uiam salutis, & æternæ felicitatis diri-
git. His igitur mediis Religio S. P. Benedicti nigrorum in Italia re-
nouata est, quæ multis delolata uidebatur, & abiecta, tunc sub deno-
minatione congregationis, siue Unionis S. Iustine de Padua, quam
sibi à monasterio in quo inchoata fuerat, usurparat, nunc uero sub
Castensi, ob reuerentiam illius archimonasterii, quod anno 1504.
à S. P. N. Iulio Papa II. congregationi S. Iustine incorporatum fuit,
et lege, ut deinceps congregatio Castensis, quæ alias S. Iustine de
Padua dicebatur, uocaretur. Caput ergo hæc sacra Religio Deum
famulari continuo in templo colere, spiritus Italia præferre caducis,
ad puritatem Regula suæ sacrogressus suos dirigere, uanas mundi
pompas contemneret, iustitiam diligere, fraternitatis unitatem cu-
stodire, Domino Deo in sinceritate conserrare famulari: ideo-
que benedixit ei Deus in miserationibus suis, quæ quanto in obser-
uantia regulari amplius feruere, tanto in necessitatibus corporis abun-
dantius eius pietate cumularetur. Factum utaque, utique non si-
ne Diuina dispensatione, ut summus Pontifex, multiq; alii tam
Ecclesiastici, quam Secularis status, non in fine dignitatis uiri, bi-
uit congregationis sanctitatis fama allechi, diuersa monasteria tum
reformanda, tum etiam de nouo in regulari & monastica discipli-
na informanda, eidem concesserint. Horum primum legitur fuisse
monasterium S. Ieronimi iuxta Bassanum: deinde cognobis S. Ma-
rie de Carpi, & S. Iacobi de Agriano, utrumque in Diocesi Ve-
ronensis, & Gorgobium de Tartona, à Gregorio Papa XII. et in-
cella. Addidit, & Martinus Papa V. anno 1517. monasteria, S. Nico-
lai de Buschetto in districtu Genuesi, S. Spiritus de Papijs, & an-
no 1519. die 10. mensis Aprilis, monasterium, s. Benedicti de Padoly-
MM in 4 rone,

rone, in agro Mantuano: & alii Pontifices, alia, vti in sequenti-
uidebimus, cum ad prædicates congregationis perueniunt fuerit.
reliqua namque de Ludouico Barbo ante expedienda. Abbat
tur creatus anno Domini 1408. cum monasterio S. Iustinz an-
plus minus 29. præfuisse, prædicatorum quinquies summa
laude administrasset, tandem ab Eugenio Papa III. inuitus & ren-
tens Episcopus 60. Taruisinus renunciatus, anno 1437. eodem die
15. Aprilis consecrationis munus accepit: & completis à consecra-
tione in episcopatu annis sex, mensibus 5. diebus 5. cum magna
citatis opinione, in monasterio, S. Georgii maioris Venetiarum,
diem ultimum clausit, die 19. Septembris, anno Domini 1445. in
cœnobium suum Sanctæ Iustinz de Padua reportatus, ibidem in
pitulo fratrum sub marmoreo sepulchro sepultus est, cum hoc
pitaphio.

*Mille quadringentis Domini eurrentibus annis,
Quadringentis tribus, Septembris mense fluenti,
Progenie Veneta, Barbo Ludouicus in astris
Mente nitens, tumultu clausus sepelitur in isto.
Splendidus ille fuit lucens virtute per orbem,
Qui etiam clemens, humilis, super omnia castus,
Alma Iustine Patavæ runc extitit Abbas,
Quum Sancti normam Benedicti consolidavit.
Illius Italiae celebres lustrando per urbes
Ornat Monachis Christo famulantibus alto.
Consilij Sancti præses, præfectus, & auctor,
Ecclesia pacem tractando schisma remouit.
Eugenij quarti præcepto Præfuit orbis,
Antistes nolens, est Taruisinus inunctus.*

Scriptit simplici, sed veraci stylo, de miraculosa reformatione mo-
nasterii S. Iustinz, initio congregationis eiusdem, & eius propo-
sitis librum unum, in capita XV. diuisum, quem compleuit Tan-
si anno 1440. Episcopatus sui 3. pridie Calendas Iulii.

Prologus sic incipit, *Dilectis Deo, & hominibus.*

Tractatus vero sic, *Fratres dilectissimi.*

Hic MS. reperitur in omnibus fere nostræ congregationis mona-
steriis. Item,

Tractatum de forma orationis, & meditationis, pro ipsa con-
gregatione, tali exordio, *Omnib. fratrib. Domino fideliter ser-*

nientibus, de observantia S. Iustine. Est MS. apud D. Constantinum Siracusanum, monachum.

Epistolas duas, unam ad RR. PP. annalis capituli, in Concilio Basileensi scriptam, cuius exordium est; *Dilectissimi & Carissimi patres.*

Alteram ad futurum suum successorem Abbatem s. Iustinæ, ab eodem Concilio directam, quæ sic incipit, *Fili carissime:* Sunt MSS. apud eundem.

Monachi autem à prædicto D. Ludouico Barbo sic reformati, illi sunt qui pullo amicti colore, Laxiorem tunicam rugosam, ac distinctam, & ad pedes demissam (hæc usitatori vocabulo Cuculla vocatur, quæ cum manicis amplas & largas habeat, in hoc à Flocco qui sine manicis est, differt) amictu capitis (id est caputio, siue cucullo) in humeros, & scapulas brevius reiecto, quam cæteris, continue gestant: caruius insuper perpetuo abstinentes, nisi cum ægrotare ceperint. Horum Generales siue præsidentes, non ut Cluniacenses, Bursfeldenses, & aliarum congregationum præsidentes perpetui sunt, sed annui, creati communibus votis Abbatum illorum qui ad comitia generalia annuatim accedunt, ut ex catalogo sequenti, maximo cum nostro labore confecto, manifestum erit:

Præsidentes Annales Congregationis S. Iustine

de Padua. Cap. VII.

Annus
Canoni

Ordo.

1424 2

OMNVS Ludouicus Barbo, Venetus, Abbas S. Iustinæ de Padua, creatus in Monasterio S. Benedicti de Padolone in agro Mantuano, in quo primum Annale Capitulum celebratum est.

1425. 1. D. Teophilus Michael Venetus, Monachus professus cœnobij S. Iustinæ, & Prior S. Benedicti.

Vnitur Monasterium D. Pauli Rome, die 24. Februarij, à Martino Papa V.

Item, & Monasterium S. Sixti de Placentia ab eodem die 19. Iulij.

1426. D. Ludouicus Barbo ij. Abbas S. Iustinæ.

D Theo-